צא: כל התדיר פרק עשירי זבחים

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

לא א ב מי' פט"ו מהלכות מעשה"ק הלכה יד:
לב ג מי' פי"ו מהל' מעשה"ק הלכה יד:
לג ד מי' ס"ג מהל' תמידין הלכה ו:
לד ה מי' ס"ג מהל' שגגות ג ו"ל ג טוס"ג ס"ח סימן שלג סעיף כ:

תורה אור השלם

1. ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: ויקרא ב, א
2. כל האורח יעשה בהם את אלה להקריב אשה ריח ניחוח לה': במדבר טו, יג
3. וריח הקריב לבקר חצי ההין אשה ריח ניחוח לה': במדבר טו, י
4. והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: ויקרא ו, ה-ו

מוסף רש"י

ושיריו נאכלין. פלא מה טיבה למזבח, ומאי ליה למימלי כיון שמן המני קמיץ וכיון יש בלא מני קמיץ (מנחות עד: מכתי"ו) שמן לא יפחות מלוג. נחזי למנחת מנסך דתניא: המנסך בפה מחסיר לקריבי כפני עלמו מנסכים, והך סתמא כר' מרינוס דתמר לקי מתנדבין שמן (שם קו:) דון מינה ומינה. לכל דבריהם נלמוד מתנה מאחר שציוה על דבר למחני מתניתי קי לכל דבריהם נלמוד מתנה (שנדרים עה:) דון מינה ואוקי באחרה. דון עיקר הדבר ללמדנו מתניתי, לכל דבריו דבריו שתהא מולת דיני מסורים בו ואתה יכול ללמוד מיניה ויניה דבר מדבר ולית צריך ללמד מתניתי, העמידהו במקומו ולכל שציוהו בתניתי (שנדרים עה:). לו: כלומר לאחר שלמדני משם ובכולהו למלן, העמידהו למן מתנת שאר הבאים המפורשים בו (שבועות לא: וקידו חולין קכ:). לו: למלי דלריבי נמרוי, למלי דלא לריבי מוקמינן להתם (ביבמות עח:). דרבנן סברי מה מנחה מהנדבין. דשמן דמן נדבה נמרוי מנסכה נדבה, כלאחר קרבן תלמד שמהנדבין שמן, והשתא נבי מנחת נדבה כתיב כי תקריב קרבן מנחה: ואוקי באחרה נסכים. דשמן הבא בפני עלמו הוי כשלים דומיא דיין: דמאחרה גמר לה. כי היכי דמאחרה יין הבא בפני עלמו כשלים, אף שמן שמהנדבין שמן, ושון מינה מנחה מלמד כו': ולמלם ממנחת נדבה נמר לה (מנחות קו:). המתנדב יין. פלא קרבן, מביא ומלמלי על גבי האישים. על גחם דהשתא הוי טובים למזבח (שם עד: מכתי"ו) וביבה חייב. משום לג מכבה (ויקרא חו:) בלפי. תמוך (פסחים חו:): מכבין בחלת של מחבת. שמצילין למן פסולת של בלל, דלא שייך ככי נסכי מלפי"ת, ומדרבנן לחורה ויכיל לאסוק מנחת לרבים לג גזרי על הספות (שבת חב:):

ליקוטים

המתנדב שמן קמצני. ואלו דלקמנה בפה יהי כדרך קטרת המנחה אי אפשר, אלא שמפריש בכלי שיעור קומץ שהוא כשני זיתים. (מהר"ם פדר"ת המנחם)

*) ועי' מוסף רש"י פרה ויצחי נאמלין. (והרמ"ה מנחות דף עד ע"ב מי' קומלי, קפנוח):

אמר ליה אי תניא תניא. הא דפליגי רבי ורבנן בפוף כל המנחות בפות מלה (מנחות סב.) גבי תנופת זמני שלמי לבור דילפינן מזמני שלמי יחיד וקתמר רב פפא דכולי עלמא דין מינה ומינה ההיא מקמי דשמעה לברייתא דהכא דמפקינן מ"ו גבי מתנדב שמן דפליגי בדון מינה ומינה ויש לתמוה דבפרק המנחות והנסכים (שם קד:) תנן אמר רבי טרפון מה מלינו ניין שהוא בא מוכה בא מוכה בנדבה אף שמן שהוא בא מוכה בא מוכה בנדבה למה לי מה מלינו מין לילף הכא מקמי מדכתיב קרבן:

המוריד נחלת פעל המוכה וביבה חייב. וא"ת מאי חייב הא מיתעבידא לה מלווה דהא תנן לה (ם) בפרק המוכה מקדש (לעיל פו.) וכן גחלת שפקשה מעל גבי המוכה לא יחזיר ואמאי ים מילוק בין הוריזה לפקשה (א) והיא דתנן במסכת תמיד (דף לג.) מפזר ממנה כקב גחלים מכבדן לאמה ניתה בלאו הכי מסוס לחיתניך למלווה כדאמר כשלהי טרף בקלפי (יומא מו:):

הא רבי יהודה הא רבי שמעון. וא"ת הא שמעינן ליה לר"ע דסבר ליה כר' שמעון דתנן בהגחל במלא כ' עקיבא לוכס אדם ר' לבעיא זה על גב זה כדי להעגיר כו' ויש לומר דמר תנאי ואליבא דר"ע:

גמ' (ם) אמר שמואל הלכה כר' טרפון. כלומר בין דרבי מוקי בתמרה לחית ליה להא נמי מוקי בתמרה ומה (ל) יין כולו לנסכים אף שמן כולו לנסכים ותיפוק ליה דמאחרה ממתנ לכהנים דהא מאחרה דכתיב נסכים כולה כליל: **רבי מאורה גמר לה.** לנדבת שמן וכי גמי דיינת מינה ומינה שלמת לוגין הן שהוא פחות שבנסכים דנסכים של ככר דניעית הרבן יין (א) כתיב כהו (שם): **ומי מלית למרם הכי.** דרבי מאורה גמר לה: **אפה ריח ניחוח.** פלמה יש יין שהוא לאישים ואיתה זה זה יין הבא בפני עלמו דלולו הבא בגבול זבח כתיב הבא בפני עלמו (שם מ) לשון שביעה לשון שכרות שיבא נראה על גבי המזבח כשפוקקין את השיתין כדאמרינן במסכת קוכה (דף מט:): **לא שמיב כיבו.** דלא קפיד קרא אלא שלא תמיד תוקד על המזבח (ויקרא ו): **כלפי.** כלומר הואיל: **לפרוס.** את הלבן: **יכול יכבה.** אם מלאן כולן לוחמות שתין מחולנות: **אמרת לא יכבה** דמלוה לתמר (ל): **ונעד.** וממתין: **או מינו אלא לאישים.** דהא כתיב תמיד בניין (במדבר טו): **כל רבי יהודה.** דתמר שתין מתכוין לתמר הוי לא (ל) תכבה לפילו אלא מתכוין הלכך עקר ליה למשמעותיה דתמיד כתיבים וכבי מסיק לה לבריימא בפפרי (שנת טו ין): **כל רבי שמעון.** שמואל כרבי שמעון דתין מתכוין לכבות אין לא תכבה לחיה (ל) עליו לתמר למיעקר משמעותא דתמיד מסוס קושיל הלא תכבה ואם תאמר פסיק ריחא ולא יעות הוא תפשר דמוליף ליה בטיפין דקות מאד הלכך אי נמי מכבה בטיפים גסות דבר שתין מתכוין הוא: **נחלת של מזבח.** לאו דא כיבוי הוא (ם) ואיקורמי דרבנן הוא לחיבה ובמקום חיבה רבים לא גזור רבנן:

גמ' (ם) אמר שמואל לדברי א) ר"ט ב)המתנדב שמן קומצו ושיריו נאכלין מאי טעמא אמר ב) קרא יקרבן מנחה ג)מולמד שמתנדבין שמן וכי ג) מנחה מה מנחה ג)קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין א"ר זירא אף אנן נמי תנינא א"ר שמעון אם ראית שמן שמתחלק בעזרה אי אתה צריך לשאול מהו אלא מותר רקיקי מנחות ישראל ולוג שמן של מצורע שאין מתנדבין ד) מכלל דמ"ד מתנדבין מתחלק אמר ליה אבי אימא סיפא אם ראית שמן שניתן על גבי אישים אי אתה צריך לשאול מהו אלא מותר רקיקי מנחה כהנים ומנחת כהן משיח שאין מתנדבין שמן מכלל דלמ"ד מתנדב ה) כולן לאישים לאבי קשיא רישא לרבי זירא קשיא סיפא בשלמא לרבי זירא רישא בשירים סיפא בקומין אלא לאבי קשיא תנא רישא אטו סיפא בשלמא סיפא תני משום רישא אלא רישא משום סיפא מי תני אין ו) אמרי במערבא ז)תנא רישא משום סיפא: ח)ת"ש ט) יין כדברי ר"ע ילספלים שמן ו) כדברי רבי טרפון לאישים מאי לאו מדיין כולו לספלים שמן ח) כולו לאישים מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא אמר רב פפא כתנאי י)שמן לא יפחות מלוג רבי אומר שלשת לוגין במאי קמיפלגי אמרוה רבנן קמיה דרב פפא יידון מינה ומינה דון כא) מינה ואוקי באחרה איבא בינייהו דרבנן סברי ו מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין [ומינה מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין יא) ואידך ממנחה מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין ואוקי באחרה] כנסכים מה נסכים שלשת לוגין [אף שמן שלש לוגין ומה נסכים כולן לספלין] אף שמן כולן יב) לאישים אמר ליה רב פפא לאביי יג) אי ממנחה מיתית לה [רבי] דר"ע דון מינה ומינה אלא רבי יגמאורה גמר לה א"ל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא מי מצית אמרת הכי והתניא יכרבן מנחה מלמד שמתנדבין שמן וכמה שלשה לוגין ומאן שמעת ליה דאמר שלשה לוגין רבי היא וקא מייתי לה מקרבן א"ל יא) אי תניא תניא טאמר שמואל המתנדב יין מביא ומזלפו על גבי האישים מ"ט אמר קרא ג ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח לה' והא קא מכבי כיבוי במקצת לא שמיה כיבוי איני יוהאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוריד גחלת מעל גבי המזבה וכיבה חייב דליכא אלא האי איבעית אימא כיבוי דמצוה שאני ת"ש דתנא ר"א בן יעקב כלפי שנתנה תורה רחמים לתרום יכול יכבה ויתרום אמרת לא יכבה טו שאני התם אפשר דיתיב ונטר טז ת"ש יין כדברי ר"ע לספלים שמן כדברי רבי טרפון לאישים ועוד תניא יזיין נסך יח לספלים או אינו אלא לאישים אמרת ילא יכבה טו) כלא קשיא טזהא רבי יהודה הא ר"ש למימרא דשמואל כר"ש סבירא ליה יזוהאמר שמואל מכבין חגחלת של מתבת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים

לוגין ניעה כדנפקא לן במנחות (דף קד.) מזה מלמד שמתנדבין יין: **ומה נסכים כולן לספלים.** כלומר כיון דרבי מוקי בתמרה לחית ליה להא נמי מוקי בתמרה ומה (ל) יין כולו לנסכים לף שמן כולו לנסכים וכיון פשיטא לן דכולו לנסכים ותיפוק ליה מדכתיב נסכים כולה כליל (במדבר טו) ומנחת נסכים כולה כליל: **רבי מאורה גמר לה.** לנדבת שמן וכי גמי דיינת מינה ומינה שלמת לוגין הן שהוא פחות שבנסכים דנסכים של ככר דניעית הרבן יין (א) כתיב כהו (שם): **ומי מלית למרם הכי.** דרבי מאורה גמר לה: **אפה ריח ניחוח.** פלמה יש יין שהוא לאישים ואיתה זה זה יין הבא בפני עלמו דלולו הבא בגבול זבח כתיב הבא בפני עלמו (שם מ) לשון שביעה לשון שכרות שיבא נראה על גבי המזבח כשפוקקין את השיתין כדאמרינן במסכת קוכה (דף מט:): **לא שמיב כיבו.** דלא קפיד קרא אלא שלא תמיד תוקד על המזבח (ויקרא ו): **כלפי.** כלומר הואיל: **לפרוס.** את הלבן: **יכול יכבה.** אם מלאן כולן לוחמות שתין מחולנות: **אמרת לא יכבה** דמלוה לתמר (ל): **ונעד.** וממתין: **או מינו אלא לאישים.** דהא כתיב תמיד בניין (במדבר טו): **כל רבי יהודה.** דתמר שתין מתכוין לתמר הוי לא (ל) תכבה לפילו אלא מתכוין הלכך עקר ליה למשמעותיה דתמיד כתיבים וכבי מסיק לה לבריימא בפפרי (שנת טו ין): **כל רבי שמעון.** שמואל כרבי שמעון דתין מתכוין לכבות אין לא תכבה לחיה (ל) עליו לתמר למיעקר משמעותא דתמיד מסוס קושיל הלא תכבה ואם תאמר פסיק ריחא ולא יעות הוא תפשר דמוליף ליה בטיפין דקות מאד הלכך אי נמי מכבה בטיפים גסות דבר שתין מתכוין הוא: **נחלת של מזבח.** לאו דא כיבוי הוא (ם) ואיקורמי דרבנן הוא לחיבה ובמקום חיבה רבים לא גזור רבנן:

מכל

שיטה מקובצת המתנדב יין מביא ומזלפו ע"ג האישים. תוקף נפשיה הכתוב כפני עלמו מפני מה נסכים הבאין כפני עלמן אבל נסכים דמאחרה כגון שמן אינן באין כפני עלמן דכיון דנסכים הבאין כפני עלמן אין מתנין אלא לספלים ומתוך שהוא מוליאו על גבי האישים מקדש לשלח קרא בתח ריח לגבי אישים כשהוא מזלפו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

גליון הש"ס

גמ' יין בדברי ר"ט, עי' מנחות קד: לף נג ע"ב תוס' ד"ה המתנדב:

שינוי נוסחאות

א) לדברי ר"ט מתוקן. ב) וכן ליתא בכתה"י ומנחות (קד ב), ובמנחות נראה למיותר, וכ"ה היא שלישתו (ד"ה ב): ב) בכ"י דהניא נמשא כי תקריב קרבן מנחה. ומיהכא קרא נמתקן (ש"ה): ג) כ"ל ומסנחה (ש"ה): ד) מהנדבין שמן (ש"ה): מכלל דלמ"ד (ש"ה): ה) מתנדבין אחיל לאישים כל"ל (ש"ה). ו) כ"ל כולו לאישים (ב"ה): ז) בכ"י אמרי במערבא אין: ח) כ"ל ת"ש מנחות (לף קד ב) וכולהלן (כב ב) בר' דלי"ת שמן. ומתרבי דפלא ר"ט טין. ובגי"ה ס"ם כתב על דבריהם המלוה ליישב: ח) שמן נמי כולו (ש"ה): ט) ב) כ"ל דיון (ש"ה): י) סברי דין מינה ומינה דון מינה מה מנחה בר' (ש"ה): יא) נאכלין ורבי סבר דון מינה ואוקי באחרה דין מינה מה מנחה בר' (ש"ה): יב) כ"ל כולו לאישים אמר להו רב פפא אי ממנחה לכלי לה לף פליגי דרבן (ש"ה): יג) כמנחת לוחמ אמר להו רב פפא. ותיבה לאביי ליתא (ש"ה): יד) תורה רשות לחתים (ש"ה): טו) כ"ל הבבה (ש"ה). ולפלמה דקתי (ויקרא ו): טז) כ"ל נוסף עד דלהדי אפר: יז) כתה"י ויכלקנו לנפר. כלנון הספסין: יח) כדברי (ש"ה). וד' לוח ת': יט) מדמצי למיכתב כי התרימ מנחה וכתב ברי (ש"ה): כא) ניתן ב) כ"ל איבא (ש"ה): כא) ניתן ע"י האישים הנא מי כ"ל (ש"ה): כב) ניתן (ש"ה): כג) כ"ת נוסף ושעמא דר' עקיבא מפרש בגמ': כד) מיתת ביין ליתא בד"ו (ויתא הוספת כ"ה). ומפי לר' עזריה נמי ס"ל ממתנדבים יין (ש"ה): כה) דאיצטריך למיתני שמן כדברי ר"ט דלא מיתני ליה סתמא כ"ל (ש"ה): כו) למד (ש"ה): כז) ללמוד (ש"ה): כח) ניתן נמי ללמוד מינה מה כר' (ש"ה): כט) כתה"י ויו"ו נדבה לה תקרב בפני פר'. ונ' ל"ל נדבה הבא בפנ"ע ניין הבא כר' (ש"ה): ל) דמה (ש"ה): לא) נלו"ל שמן. וכ"ל. ולא מוקרא נמר דמתנדבין שמן ס"ל לעיל (מוס טו: ד"ה) כ"ל נמי אשיר (ש"ה): לב) כ"ל בלא (ש"ה): לג) כ"ל לאפור עליו (ש"ה): לד) כ"ל הוא (ש"ה): לה) כ"ל ובא דמסקינן בפפרי (שנת טו ין): לו) ב) כ"ל לעיל (ש"ה): לז) כ"ת נוסף מקשה מאליה חשיבא נעשית מצוותה אבל תורידה לא נעשית מצוותה: